

NADALINA is een versierde variant van NADIA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

De uitgang '-lina' is ontleend aan namen als Angelina, Evelina enz..

Nadia is een Russische naam = 'hoop'; als zodanig dus een vertaling van het Latijnse 'spes'. In feite maakt de hoop deel uit van het bekende drietal 'geloof', 'hoop' en 'liefde' = (Latijns) 'fides', 'spes' en 'c(h)aritas'; in het Russisch 'v(j)era', 'nadj'a' en 'ljoebóv'. Het drietal komt ook voor als een drietal heilige martelaressen, dochters van de heilige Sofia (= 'wijsheid'; in het Russisch naast 'sofia' ook 'sonja'), eveneens martelares (zie onder).

*

De 'hoop' is in de christelijke kunst altijd symbolisch uitgebeeld door een anker. Het leven wordt dan vergeleken met een onstuimige zee, waar allerlei onbekende gevaren je bedreigen en waarvan je nooit zeker weet of je wel veilig aan de overkant zult komen. De mens is het kleine bootje dat op zee ronddobbert. Het anker kan het bootje stevigheid geven, wanneer het aanlegt in een haven. Je bent verankerd in stevige grond. Met die grond wordt natuurlijk het geloof in God bedoeld. Bovendien kwam het goed uit dat in het anker ook nog de vorm van het kruis valt te herkennen; Jezus is eraan gestorven om de mensen te redden... Het anker van de hoop is dus dat je in Jezus de veilige grond ziet om je leven in te verankeren.

*

Nada (ook **Nadège**, **Nadesha**, **Nadia** of **Nadine**) **van Rome**, Italië; legendarische martelares tezamen met haar zussen Vera & Lubov en hun moeder Sofia; † **eerste eeuwen christendom(?)**. **Feest 17 & 30 september**. (Op 1 augustus worden ze gevierd onder hun Latijnse namen Fides, Spes & Caritas, tezamen met Sofia).

*

Geschiedenis

Er lag in de catacomben van Callixtus aan de beroemde Via Appia in het oude Rome een Sofia begraven. Er moet ook een Sofia begraven hebben gelegen onder de kerk van San Pancrazio aan de Via Aurelia. Daar is ook sprake van drie dochters, zonder dat hun namen worden genoemd. Haar legendarische levensverhaal stamt uit de 8e eeuw; daar hebben de dochters ook namen: Fides, Spes en Caritas (= Geloof, Hoop en Liefde; in de Russische kerk werden zij in het russisch vertaald: Vera, Nada en Lubov).

*

Legende

Sofia zou ten tijde van de Romeinse keizer Hadrianus (117-138) met haar man in de stad Milaan gewoond hebben. Zij waren christen en behoorden tot de hogere kringen in het Romeinse Rijk. Na de dood van haar echtgenoot besloot zij haar rijke bezittingen onder de armen te verdelen en met haar dochters naar Rome te verhuizen met de bedoeling omwille van Christus de marteldood te ondergaan. Inderdaad werden ze al gauw als christen bij de overheid aangebracht. De drie meisjes, die eigenlijk de kinderschoenen nog niet eens waren ontgroeid zouden daarop omwille van Christus de marteldood gestorven zijn. Toen Sofia drie dagen later hun graf bezocht om er te bidden, is zij daar dood gebleven. Sommige verhalen weten echter te vertellen dat ook Sofia zelf haar leven beëindigde als martelares.

*

Verering

Hun populariteit nam toe, toen hun relieken ten tijde van Paus Paulus I (757-767) werden overgebracht naar de kerk van Sint Silvester, gelegen aan het Campo Marzio, midden in Rome. Soms worden haar drie dochters in verband gebracht met andere drietallen van heilige vrouwen, zoals de mysterieuze Aubet, Cubet en Guerre (ook wel geheten Embede, Warbede en Wilbede, die in de Dom van Worms worden vereerd); of met de Drie Heilige Mädel Barbara, Catharina en Margareta); of ook met 'Drie Gezusters' in Vlaanderen: Genoveva van Parijs, in Belgisch Limburg vereerd te Zepperen; Bertilia van Marolles, in Belgisch Limburg vereerd te Brustem; en Eutropia van Reims, in Belgisch Limburg vooral vereerd te Rijkel.